

عنوان مقاله:

تأثیر وقف به عنوان سنتی دانش بنیان بر ماندگاری آثار معماری و شهرسازی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

راضیه لیب زاده - استادیار، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

وقف سنتی اسلامی است که براساس آن حق انتفاع موقوفات به اشخاص حقیقی یا حقوقی اختصاص می یابد، این سنت در معماری و شهرسازی ایران جاری بوده و یکی از دلایل ماندگار بودن شهرها و بناهای معماری است. هدف مقاله پیشرو بررسی حقوقی وقف به عنوان یک قانون و سنت «دانش بنیان» برای حفظ و نگهداری بناهای معماری و ساختار شهرسازی است. چستی وقف و تاثیرات آن بر معماری و شهرسازی سوال اصلی پژوهش حاضر است. برای پاسخگویی به این سوال با استفاده از روش تحقیق «تحلیل محتوا و استدلال منطقی» در مرحله اول مبانی نظری وقف استخراج شده و تاثیرات آن بر آثار یاد شده مشخص می گردد، سپس با بررسی برخی از قوانین و احکام مربوط به وقف، نقش آن بر حفظ کالبد و محتوای ابنیه معلوم می گردد. براساس یافته ها میتوان گفت که وقف علاوه بر آیینی مذهبی، راهکاری دانش بنیان و علمی برای نگهداری از اموال و آثار ارزشمند است، بدین ترتیب که احکام دین در ارتباط با وقف به عنوان شریعت در جامعه جاری بوده و قوانین برآمده از آن توسط حاکمان و دولت ها لازم اجرا است. بنابراین حفظ و ماندگاری بناهای مهم شهری ناشی از پایبند بودن استفاده کنندگان به احکام شرعی و ملزوم بودن حاکمان به قوانین وقف است

کلمات کلیدی:

وقف، سنت دانش بنیان، قوانین دانش بنیان، آثار معماری و شهرسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1142664>

